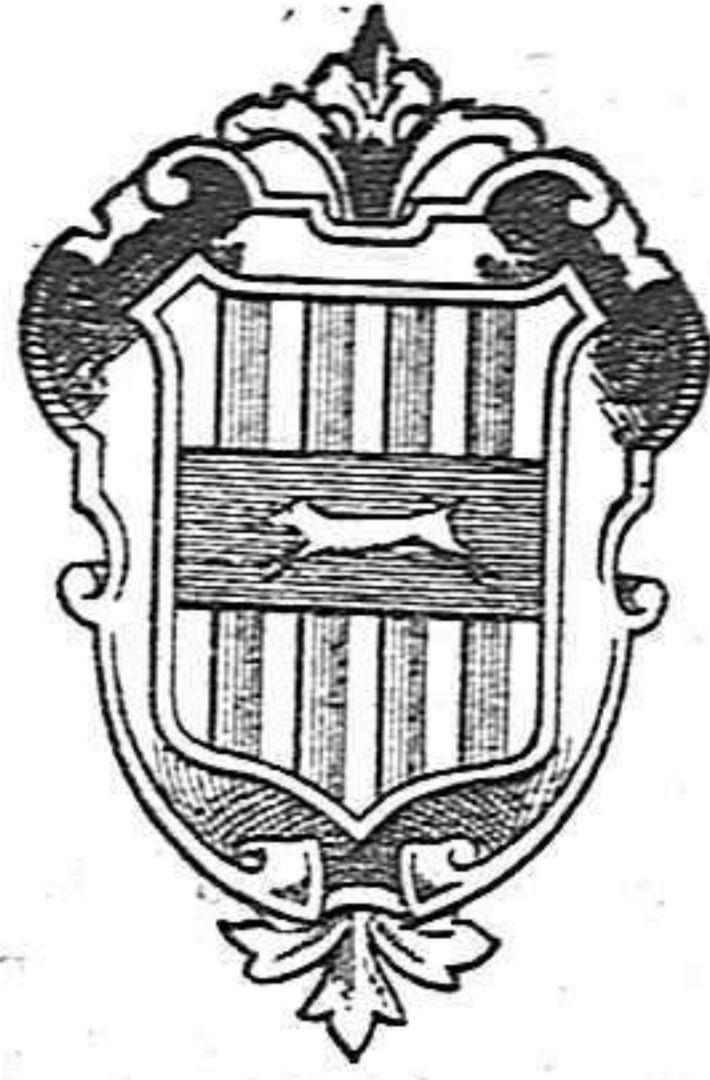

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.--INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 1 DE DECEMBRE DE 1917

Núm. 152

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

URBANISACIO DE LA CIUTAT

LA CORTERA A LA PLAÇA D'ORIENT

Tal vegada a qualcú estranyarà el títol d'aquesta secció: *Urbanisació de la Ciutat*, que per una temporada tindrem uberta a les columnes de *La Veu d'Inca*, per donar orientació, en lo que puguen, an els molts de projectes públics que tenen entre mans l'Ajuntament i altres factors inquers, que voldrien que la nostra Ciutat estàs a l'altura que li correspònd pel seu comerç i pel seu mercat, el més important de Mallorca.

An aquesta secció tots els inquers de bona voluntat e-hi queden convidats a exposar les seves opinions respecte els projectes que tant interesen a tots. E-hi ha el projecte de la plaça d'abastos, que fa 10 anys que penja; el projecte de edifici per corderes d'una urgència de tots vista; el projecte d'hospital, per la construcció del qual hi ha 50.000 pessetes oferides; el projecte del col·legi de 2.ª ensenyança per uns inquers que viven a les Ameriques; i el projecte de edificis per escoles d'una necessitat tal, que si no s'hi posa remei res tendria d'estrany que la superioritat fes clausurar algunes de les escoles nacionals d'Inca.

Totes aquestes millores tant convenientes i necessàries a Inca, el poble que paga vol que es facin i que es facin aviat i bé, però en l'element directiu si veu falta de seguretat i orientació; no és que nosaltres prefenguem tenir pericia i que les nostres idees sien les més avengudes; no, res d'això; oferim el nostre setmanari, que per qualque cosa se diu «La Veu d'Inca», per la discursió, per la aplanament dels projectes, a fi que entre tots arribem a fer una urbanisació fortament patriòtica.

Comencem aquesta enquesta esposant la nostra opinió sobre'l fer a la plaça d'Orient

LA CORTERA DE GRANS.

Hem sabut que es torna pensar en construir la cortera a la plaça d'Orient, davant la Rectoria. Nosaltres opinam amb la immensa majoria del poble, que això seria un gran inconvenient pels següents motius:

(a) Perque se faria una injustícia a la casa Rectoria, que se va fer an aquell lloc, cedint a preus baixos l'antiga an el co-

mers i el tràfec amb l'intenció de tenir la nova rectoria derrera la església, fora del bullici i en ampla visió de l'horitzó i del camp. Tenim la convicció moral que si a Mn. Font (a. c. s.) li hagués dit: «Vindrà dia que just davant la Rectoria que V. fà, urbanisant la barriada, s'hi farà la cortera de grans, que el Rector no es mou del carrer Major i que no es fa aquell traspàs que tanta importància dona a la Ciutat» La cortera, idò, feta a la plaça d'Orient seria una espècie d'injustícia contra la Rectoria.

(b) Seria també una mala pensada fer una cortera as mig de una plaça, que per una banda li passa una carretera de segon orde i per l'altra un carrer important que dona a l'entrada de la població. Si la cortera s'hi feia, donaria lloc a un ambarassament de veïcols, entre automòvils que passen, carruatges que arriben a la fira, i carros entreveïats que descarregassen grans.

Se veu que'ls partidaris d'aquest lloc no han tengut en compte aquest inconvenient, d'això de la carretera.

(c) L'edifici que l'Ajuntament ha de fer per corderes deu esser de grans dimensions, conforme demana nostre mercat cada dia més florent, tenent en compte la importància que tindrà d'aquí 25 anys, seguint la marxa que ha tenguda els derrers quinquenis. No hem estudiades les cabudes; però mos sembla que lo que se puga fer a la plaça d'Orient, dexant doze metres lliures davant la Rectoria, serà d'una cabuda ben petita, per quant, en cas necessari, no podràn habilitar la carretera que l'envolta per dos costats.

(d) Les ciutats modernes que tenen consciència espiritual del sentiment estètic, no posen tot el seu afany en coses completament materials, sinó que cerquen imprimir bellesa en els seus carrers i places, i en els seus parcs i jardins per fer axecar l'esperit del poble a les regions de l'art i la poesia. A Inca, desgraciadament, res s'ha fet amb aquest sentit; però sense cercar-ho, inconscientment, mos trobam que tenim una entrada de població de les més hermoses de Mallorca, l'únic lloc d'Inca que té una mica de perspectiva, i seria un pecat espanyà aquesta entrada, embuïa aquesta plaça, tapar la visió de la rectoria i a la rectoria amb una cortera, allà on hi ha tants de llocs per fer-la.

Serà objecte d'altres articles les coses

que entenem que s'haurien de fer per la bella urbanisació de la plaça d'Orient, per avui acabam la nostra tasca, protestant del projecte de fer-hi la cortera, en nom dels inquers que voldrien veure convertit en jardí o en un petit parc aqueil lloc.

MIQUEL DURÁN.

JOCES FLORALS DE MALLORCA

Organisats per «Nostra Parla» baix el patrocini de l'Exm. Ajuntament de la Ciutat.

Consells a una Mallorquina. (1)

Lema: Recordant Musset.

I doncs, si jo fos all'ota garrida
voldria ma vida
fer lo que fets vos;
sens pena ni glòria ni gens de misteri
tenir un imperi
de festejadós.

Voldria no haver altre pensament
que tenir esment
dels cabells onats,
i de cap a peus esser la fadrina
més amable i fina
de tots els Estats.

Voldria guardar per tota ciència
eixa inconciència
del viure pagès,
I com vos voldria, bella Margalida,
passar-me la vida
sensa pensa'n res.

Però no voldria posar-me a la galta
la color malalta
que ven l'adroguer;
i la meva negra coua entorcillada
seria besada
pel volant lleuger.

Voldria per mí que sempre fos festa
i riure'm xalesta
del qui tenga orgulls;
ser al mateix temps de gèl i de foc
i tenir un poc
d'amor en els ulls.

Voldria tenir les vostres rareses,
mirades enceses
i plenes d'enguanys.

(1) Premi de «La Veu de Mallorca».

I per fi voldria mon còr que no us deixa
esser vos mateixa
per dos o tres anys.

Però no voldria que l'enamorat
fos tant ariscat
ni fos tan astut;
i a la dança extranya no consentiria
l'abraçada impia
del desconegut.

I si a mon gipó tan feble, tant just,
qualque braç robust
estrengués traidò,
jo hauria gran pòr de que se rompés
i que la gent vés
un trenc al gipó.

Vejau Margalida que al temps que correm
els homes solem
ser inconseqüents:
jurant vos amor s'apaga la flama,
la mitat vos ama
per passar el temps.

I quant s'és coqueta cal tenir prudència,
no té permanència
l'aucell fugitiu.

L'ala d'un aucell pòd rompre una flor
quí se desfà'n plor.
quan ell torna al niu.

BARTOMEU FORTEZA.

UNA SENTENCIA

A veure si us el sabré explicar tal i com
me'l varen contar.

Una vegada era un home que's deia Pau,
un bon home, i no és poc dir avui que'ls
homes dolents tot ho omplen. Tenia dona,
fills, una hisenda i un recó d'unces, i és ben
cert que ningú en podia dir ni una mica així
com un cap d'agulla.

Tenia la dona contenta perquè era un ma-
rit com un troç de pa, que li donava tots els
gustos i, si convenia, fins se deixava re-
nyar.

Treballava i feia treballar als fills, i els
pujava bé i els ensenyava el temor de Déu.

Donava feina als treballadors i feia cari-
tat als que no podien treballar, anava a mis-
sa, pregava a Deu, tenia content al rector
del poble, és a dir, feia tot allò que fa la
gent de bé.

Vet-aquí que llegint diaris i sentint parlar
de política li va venir aquets pensaments:
«Jo podria ser diputat, ¿i per què no fins de
ser-ho? ¿No ho és en Minguet?» No era
pas aquest cap mal pensament, perquè un
bon home pot ser també un bon diputat, en-
cara que costi una mica.

I vet-aquí que s'en va anar a trobar el go-
vernador i li va dir.

—Senyor governador, jo sóc el propieta-
ri més ric de Vilatorrada i vull ser diputat
perquè en Minguet no és ningú i també ho
és.

—¿Será usted obediente a las órdenes
del insigne estadista nuestro jefe?

—Estic a la seva disposició.

—¿Sabrá usted meterse los escrúpulos
en el bolsillo?

—Jo crec que una cosa és un particular i
altra cosa un polític. Si com a particular
sóc honrat, com a polític faré lo que con-
vingui.

—Muy requetebién, usted será diputa-
do.

Un telefonema al ministre de la màquina,
dues voltes al volant i ja'l tenim diputat.
Com que la màquina de fer diputats, està
tota plena de sutge, el pobre Pau en va sor-
tir amb el gec tot untat de negre. Vull dir
que va comprar vots amb unces, va prome-
te més de lo que podia complir, va llepar
els peus de tots els murrís i de tots els ca-
cics, i en va dir de mentides un munt més
alt que'l campanar de Vilatorrada, que li
passava dos travessos de dit al de Reus.

—¿Com que una cosa és un particular i una
altra cosa un diputat!

Ell era home de conviccions, però al
Congrés deia bé de tot lo que li manava el
seu capítost.

Estimava la religió si convenia votava
les lleis més impies.

Al districte de Vilatorrada va fer surar
tots els lladres i tenia estamordida la gent
de bé, i encara que feia caritat als pobres,
va abocar-hi una fredat de jutges i secreta-
ris, que si no robaven pel camí ral era per-
què no'ls hi sortia a compte. Es clar: ¿com
que una cosa és un particular i una altra
cosa un diputat!

Va venir l'ivern i una ratxada de pulmo-
nies i vet-aquí que'l diputat i el particular se
van morir a la mateixa hora, exactament
(ara vegeu quina causalitat), i exactament
a la mateixa hora se van trobar davant de
Déu.

—¿Don Pau de Vilatorrada?

—Servidor.

—¿Com teniu la llibreta dels comptes?

—¿La llibreta? Senyor, jo'n porto dues
de llibretes.

—¿Dues llibretes? ¡Veiam!

—L'una d'en Pau com a particular i l'al-
tra d'en Pau com a diputat.

—Minyó, t'has pres molta molestia; amb
una de ben neta n'hi havia prou.

—Aquí les teniu totes dues, Senyor; jo'm
pensava que amb dues anava millor.

—¿Què hi portes a la primera?

—Llibreta primera: En Pau com a parti-
cular: cinquanta planes de misses, almoi-
nes, parenostres, favors fets, etc., etc.

—Si tot fos així... ¿I a l'altra?

—Llibreta segona: En Pau diputat: no's
pot llegir, Senyor; se m'ha embrutat de
fang i no se sab lo que diu.

—Aparta't del meu davant; dimoni, carre-
ga't el diputat i cap a l'infern per un mai
més.

En això arriba tot atribulat l'Angel de la
Guarda i diu: Senyor, tingueu compassió
per les obres bones que ha fet en Pau com
a particular.

—¿Ja s'han endut el diputat a l'infern?

—Vostra sentència s'ha complert, Sen-
yor.

—Doncs per les obres bones que ha fet,

que portin al cel el troç que sobra, —

¡I què havia de sobrar! ¡Pobre Pau! Con-
denat el diputat, per al cel no n'ha sobrat
cap troç. Una cosa és l'home particular i la
mateixa cosa és l'home públic, que la llei
de Déu s'ha complir tota sencera i en tots
els instants de la vida. I si no, pobres de
nosaltres.

JAUME RAVENTÓS

(Proses de bon seny)

A Falta de pa, poesia

—Un de carbó, altre d'ossos
tres de carn i tres de pa,
dos més per oli i monjetes,
dos per sal, vi, bacallà...

¿Verdures? Vinticinco céntims;
dos rals per l'habitació,
dos per vestir la mainada
i la dona i l'avía i jo...

Sabó, llum, coses que's trenquen,
el sereno, el sabatè...

Guanyo dotze i gasto setze...
¡Oh Deu meu! ¿Cóm ho faré?

AMOR.

PETITES BIOGRAFIES

JACOB

Fou fill d'Isaac i de Rebeca i germà me-
nor d'Esau. Isaac estimava amb preferèn-
cia a Esau i li agradava molt menjar de la
seva cassà. Rebeca, en canvi, estimava
més l'amable i pacífic Jacob, perquè Deu l'hi
havia revelat que un dia seria preferit an el
seu germà major.

Una vegada Jacob es va preparar un plat
de llegum i vegent-lo Esau, que tornava
del camp, no pogué resistir la tentació de
menjar-lo, i digué a Jacob: «Donem aquest
menjar perquè estic morint-me de fam.»
Però ell li contestà: «Donem en retorn el
teu dret de primogèniet.» Esau no pogué
aturar la seva gola, va cedir i jurar, no do-
nant-se compte de haver venut per tan po-
ca cosa el seu hereuatge.

Vengué un dia que, trobant-se Isaac a
una edat molt avansada i casi cego, digué a
Esau: «Fill meu, ja veus que jo som vell, i
que d'un dia a l'altre me puc morir. Pren
les teves armes i ves a cassar i de lo que
dugues fer-me'n un aguiat així com tu sabs
que m'agrada, i el me dus i te podré beneir
abans de morir...»

Rebeca que tot ho havia sentit, partí a
cercar a Jacob i el va persuadir a que ma-
tàs dos cabrits, i vestint-se amb el vestit de
son germà, los presentàs a Isaac come
prende de cassà, fent-se passar per Esau i
d'aquesta manera rebria la bendició del seu
pare.

Tot se dugué a terme mitjantsant la vive-
sa de Rebeca, mes quant ja havien acabat,
se presentà Esau al seu pare per rebre la
bendició promesa, i va trobar amb grossa
sorpresa del dos, que ja l'havia donada a
Jacob.

Enfurismat Esau, amanessà a Jacob amb matar-lo, però sa mare, que vel·lava per ell, l'avisà i li digué: «Fill meu, veste'n a ca'l meu germà Laban i no't mogues d'allà, fins que la rabi del teu germà s'haguí espasada.

Jacob aixis ho va fer. Partí a Haràn i allà va residí una vintena d'anys guardant els ramats del seu onclo. Durant aquest temps va pendre per esposa entre altres a la seva cosina Raquel, filla de Laban, tenguent de ella dotze fills, que donaren el nom a les dotze tribus de Israel.

Abans de morir beneí els seus fills, anuncian-los que de la tribu de Judà neixaria el Salvador promès, en quant a homo.

La missió d'aquest Patriarca, com ladels demés, era conservar pur el llinatge del qual havia de neixer el Redentor del món.

Es molt célebre la profecia de Jacob, per anunciar amb ella l'època en que havia de neixer N. S. Jesucrist.

L. D.

Garbes i Gavelles

Conferència de Segurs socials

S'ha celebrat a Madrid la conferència de Segurs socials, convocada per real decret de 29 de Juliol per al 24 d'octubre, a fi de que, com diu el preàmbul, «la resolució que en ella s'adopti vagi avalorada amb la opinió d'aquells elements especialisats en aquesta matèria, així en la tècnica del segur, com en la de la sociologia i la economia, i d'aquells altres directament relacionats amb el problema, com són els obrers i els patrons».

Un exemple que imitar

No fa molts dies s'ha celebrat a Cadaqués la bella festa de la inauguració d'un magnífic edifici escolar per a nins que la generositat del fill d'aquella població D. Frederic Rallo-la, ha fet construir en memòria de la seva difunta esposa D.ª Caritat Serinyana, de la qual va fer pública donació a l'Ajuntament de la seva vila nativa.

Els governadors

Per real orde s'han anomenats Governadors d'Espanya els següents personatges.

- Alava.—Don Lluís Amiguells.
- Albacete.—Don Ponçà Maestu.
- Alacant.—Don Juli Pantoja Aguado, coronell de la guardia civil.
- Avila.—Don Eduard Velasco López Cano.
- Almeria.—Don Manuel Giménez Pazos.
- Badajoz.—Senyor Polo de Bernabé.
- Balears.—Don Josep Estruch.
- Burgos.—Don Andreu Alonso López, diputat a Corts.
- Càceres.—Don Bonaventura Sabater.
- Càdi.—Don Agustí Laserna.
- Cuenca.—Don Joaquím López Atienza.
- Canaries.—Don Francesc Cabrerizo.
- Castelló.—Don Ricard Aparicio.
- Ciudad-Real.—Don Ferran Maldonado.
- Córdoba.—Don Agustí del Llano.

Coruña.—Don Enric Torà Sacristà, tinent coronell d'Estat Major.

Girona.—Don Joaquím Sant Julià, secretari de Sala de l'Audiencia de Pamplona.

Granada.—Don Sixt Elorrio, dirrió, diputat a Corts per Saragossa.

Guadalajara.—Don Didac Revilla.

Guipúzcoa.—Comte de Pinofiel.

Huelva.—Don Pere Villar.

Osca.—Don Juli Rodríguez Cancedo, magistrat.

Idem.—Don Lluís Heredia.

Leon.—Don Ferran Pardo.

Lleida.—Don Miquel Aguayo, catedràtic.

Logroño.—Don Josep Bon.

Lugo.—Don Casimir Torres, catedràtic.

Madrid.—Don Lluís López Ballesteros.

Secretari del Govern de Madrid.—Don Lluís Moral.

Màlaga.—Don Josep Rodríguez Rivas, marquès d'Angulo, tinent coronell d'artilleria.

Múrcia.—Don Cèsar Medina.

Navarra.—Don Bonaventura Maria Plaja, diputat a Corts.

Orense.—Don Ubald Ribas Camo, cap de secció del ministeri de la Governació.

Oviedo.—Don Lluís Mèndez Quespo del Llano, tinent coronel d'Estat Major.

Palència.—Don Pasqual Testor, ex-senador.

Pontevedra.—Don Francesc Capilla Lapiedra, advocat de l'Estat.

Salamanca.—Don Fèlix Salvador.

Santander.—Don Francesc de Federico Riestra.

Segòvia.—Don Eladi Salx.

Sevilla.—Don Lluís García Alonso.

Sòria.—Don Josep Gual.

Tarragona.—Don Vicens Ramon Martínez.

Toledo.—Don Valeri Ballesteros.

Terol.—Don Eduard Zemborain.

València.—Don Joan Sánchez Anido.

Valladolid.—Don Alfons Rodriguez, tinent coronel d'enginyers.

Viskaya.—Don Joan Antoni Perea Resca.

Zamora.—Don Emili Ignaza.

Zaragossa.—Senyor Martínez Cuesta.

Clausura de l'Assemblea de segurs agrícoles.

A l'Acadèmia de Jurisprudència s'ha celebrat la sessió de clausura de la Conferència de segurs agrícoles.

Ha presidit el ministre de Foment, qui tenia a la seva dreta el vescomte d'Eza.

A l'estrada hi havia tots els ponents de l'Assemblea.

Llegides pel secretari general les actes de les sessions anteriors, han quedat aprovades.

El senyor Moragas proposa que es publiqui un llibre en el qual es recullim tots els discursos pronunciats en les conferències.

El ministre de Foment comença el seu discurs lamentant no haver pogut assistir a la sessió inaugural.

Ara que acaba la vostra feina, comença la del Govern, disposat a recollir les profitoses iniciatives d'aquest acte.

L'obra que acaba de realitzar l'Assemblea no és de immediats resultats, però constitueix la iniciació d'una nova era de cultura

agrícola, que més bé podria nomenar-se de cultura nacional.

Fa ressaltar la trascendència social del segur, tan desenrollada en altres pobles, però que, sortosament per al nostre, ha entrat en una fase d'engrandiment que fa concebre les més falagueres esperances.

El Govern acudirà a implantar totes aquelles reformes proposades per l'Assemblea factibles de moment, com creació de registres, estadístiques i mesures de sanitat pecuària. Per a l'avenir procurarà fomentar l'esperit de mutualitat entre les classes agrícoles.

Totseguit el senyor Alcalá Zamora declara clausurada l'Assemblea.

La situació de Rússia

La contra-revolució russa, ha estat portada a terme després de duríssims combats sostenguts entre els feels al dictador Kerenski, i els contra-revolucionaris maximalistes. El Cap d'aquests darrers, amb les seves tropes i bona part de cossacs, després de sagnantes batalles, tengudes principalment a Moscou i a San Petersburg, ha lograt apoderar-se de la capital de Rússia, fent-se aixecar al poder.

El seu desig pareix que és arreglar seguidament les paus amb els Imperis Centrals, per quin fi proposaren un armistici, que els aliats no acceptaren, i que—segons els periòdics—, Alemanya demana per concedir-lo, que els russos se retirin cent Km. enrera.

Varen esser manades a entregar les proposicions de pau que el maximalistes fan als Imperis Centrals a un general rus.

Avui en dia tot-hom espera impacient les respostes que la cuatrúple darà an aquestes proposicions, puis no tendrà res d'estrany que'ls Imperials no les acceptin, atenant-se que consideren ja a Rússia come un inimic vençut.

=====

Noves d'Inca

Dilluns demaí, es trobaren dues fatxades de cases del carrer de Palmer, propietat i vivenda de dos concejals, untades de vernis, tudent portes i llindries de molt de valor per esser frontis que s'hi gastaren molts de diners per construir-los.

Sens dubte, els bàrbaros que un dia passaren pel carrer de Comers, rompent a pedrades l'hermós rellotge de la tenda del senyor Ferrer, (encara està sense adobar essent una senyal perenne de cultura i urbanitat,) ara han passat pel carrer de Palmer dexant senyals de la seva gosadia.

La Veu d'Inca, en nom de la gent d'orde de la ciutat, protesta d'aquests actes de covardia per uns agents que no tenen valor dels seus actes i que per cometre-los tenen que cercar les ombres de la nit.

Dimecres a vespre se comensà, a nostra Església parroquial, la novena de la Puríssima amb exposició del Santíssim i predicada per l'eloquent orador sagrat Mn. Jaume Sastre, de Lluchmajor.

Es arribada a les nostres mans una fulla volant firmada per *Los Independientes*. Està ben escrita i ve esser una crida an els inquers perque s'agrupin entorn seu per fer obra de política inquera per salvar les coses del Municipi. Anuncia que ben aviat sortirà un periòdic que per de pronte serà setmanal.

Nosaltres trobam que aquestes coses que se anuncien en tanta bondat, per tenir valor, sos autors han de presentar el seu nom de pila bautismal.

Demà vespre, an el teatre del Círcol d'Obrers Catòlics, es posarà en escena les comedies *El Médico a Palos* i *Huevos pasados por agua*.

Aquesta setmana ha plogut bastant assaonant nostros camps que tant mancats es trobaven de humitat i saó.

A la capella del Sant Cristó de nostra Parroquia, s'han units amb la llaçada matrimonial el jove oficial de la Secretaria del Museu provincial de Belles Arts i Oficis D. Andreu Pérez de Rada O'Donnell i la simpàtica Senyoreta D.ª Antonia Guasp Far, filla de l'acaudelat comerciant d'aquesta ciutat D. Gabriel Guasp.

Benef la unió i los digué la missa de nocces Mossen Tomás Mora, Organista de la Parroquia, essent els padrins de part d'ell el Director de l'esmentada Escola d'Arts i oficis D. Llorenç Cerdà Bisbal i el Delegat del Banc Vitalici d'Espanya D. Fernand Estada Weiler; i per part de la novia D. Nemesi Pabón López que també li és el padri de les fonts i D. Juan Ripoll Estades, Secretari del Jutjat Municipal de Mahó.

A la casa del pare de la novia se servi an els convidats un esplèndid àpat.

Donam l'enhorabona als novells desposats, dessitjant-los abundància de felicitats i bendicions en el seu nou estament de vida.

Dia sis del corrent mes a les 11 del matí, tindrà lloc en el Jutjat d'Instrucció d'aquesta ciutat (claustre del ex-convent de Sant Domingo), la segona subasta de la part que'n Miquel Ramis i Ramis té en les següents finques del terme de Sansellas:

1.ª Pesa de terra anomenada «Es Plató» d'un cortó de cabuda poc més o menos.

2.ª Pesa de terra, camp i vinya amb caseta que té per nom «Son Fransoi» i unes dues corterades i tres cortons d'extensió.

3.ª Casa i corral número 5 del carrer del Rosari de la vila de Sansellas.

S'admetràn postures per dites finques sempre que sien superiors a 75, 175 y 350 pessetes respectivament. (Núm. 7937 del B. O. de Balears).

Dia 27 hi va haver camvi del batalló del regiment d'Inca que estava destacat a Ciutat, en forses de la guarnició del corté d'Inca.

Les solemnidats celebrades diumenge passat pels socis del Círcol d'Obrers Catòlics foren molt lluides i d'un caràcter social encoretjador.

De bon matí s'acostaren a la taula Eucarística molts de socis, a la missa de comunió que tengueren. Mes fart, la missa major celebrada a la Parroquia fonc a la seva intenció, en honra de la Sagrada Família, en quin ofertori predicà el Rnt. P. Tous, Franciscà, presentant a la Família Patronal come model dels obrers.

A la una de la tarde, moltitut de socis dinaren plagats a la casa social, reinant una germanor envejable i una alegria i jovialitat propis d'ànimes que tenen a Deu.

I per final de tant hermosa i plena diada, tengueren vel'lada literari-musical, a on se recitaren poesies i treballs d'autors mallorquins.

El jove propagandista D. Josep Font, Abvocat, donà una conferència sobre la familia que feu arrencà molts d'aplausos del públic que l'escoltava amb atenció i entusiasme.

D. Juan Capó Valls de Padrinas, Inspector de ensenyances primàries, prengué part en la festa, recitant algunes de les seves poesies que agradaren ferm.

Un chor de socis cantaren cansons catalanes baix la direcció de Mn. Josep Aguiló.

Va fer el ressum d'aquell acte el Sr. Ecònom Mn. Miquel Llinàs, que presidia la festa acompanyat dels Srs. Font, Capó, Duràn, Pieras i del P. Tous.

Les simpàtiques damicel'les D.ª Francisca Amer i D.ª Coloma Amengual, feren els honors de la colecta que pels fondos de la societat se va fer.

La concurrència era nombrosa i sortí de l'acte molt satisfeta.

Preus de nostro Mercat

Bessó	a	72'50	el quintá
Blat	de	23 a 23'50	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'50	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	15'00	id.
Id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
Id. per bestia	a	23'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	el quintá

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?
usad el

Grañol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Depósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca), y en Palma, Centro Farmacéutico.

Finques Venals

Un solar de casa, procedent dels bens de can Mayol, situat al carrer del General Luque, entre can Vel'la i can Verguny.

Una peça de terra de la meteixa procedència, situada a la carretera de Ciutat, en la trevassia del camí de sa capelleta.

Indicis: an aquesta imprenta.

Subvencions del Teatre

N'hi ha tres de venals, qui les vulga comprar a nostra Administració saben qui és l'amo.

Claríanes

A nostra Llibreria n'hi ha de venals, a 2 ptas.

Estampes del Cor de Jesús desde un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

CLASSES DE PREPARACIÓ

pel

MAGISTERI

Informes: An aquesta Llibreria.

Llissons de cant i Piano

S'ofereix per donar-ne a domicili del interessat o a sa casa, S. Francesc 9, Mossen JOSEP AGUILÓ, Pvre. i Organista suplent de la Parroquia.

DIETARIOS

DE 1918

SE VENDEN EN ESTA IMPRENTA

Tip. M. Durán.—Inca.